

Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av kommissionens förslag till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (förordningen om landsbygdsutveckling)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen det av Europeiska gemenskapernas kommission den 14 juli 2004 antagna förslaget till rådets förordning

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 14 oktober 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Äldre regeringssekreterare Kari Valonen

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM STÖD FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING FRÅN EUROPEISKA JORDBRUKSFONDEN FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

KOM(2004) 490 slutlig

EU/2004/1311

1. Sammandrag

I enlighet med artikel 37 i fördraget antog Europeiska gemenskapernas kommission den 14 juli 2004 ett förslag till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. I kommissionens förslag till rådets förordning fastställs allmänna regler för gemenskapens stöd för landsbygdsutveckling, finansierade via Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (nedan fonden för landsbygdsutveckling).

Som ett led i de ekonomiska ramarna föreslår kommissionen att nästan all finansiering som riktas till landsbygdsutveckling skall samlas i en enda källa, den nya fonden för landsbygdsutveckling. I dagens läge finns det flera olika finansieringskällor för insatser för landsbygdsutveckling, i synnerhet via under rubrik 1b under jordbrukets huvudtitel i budgeten, via strukturfonderna enligt mål 1-programmen samt via gemenskapsinitiativet LEADER.

Kommissionen föreslår att åtgärderna för landsbygdsutveckling skall indelas i tre tematiska inriktningar:

- 1) utveckling av konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket
- 2) främjande av miljön och landsbygden med hjälp av markanvändningsformer
- 3) diversifiering av näringsverksamheten och bra livskvalitet på landsbygden.

Dessutom kan åtgärder av LEADER-typ genomföras inom alla tre inriktningar.

Den första inriktningen omfattar bl.a. stöd till unga jordbrukare, förtidspensionering, utbildning och rådgivning för jord- och skogsbruksproducenter, investeringsstöd, stöd för kvalitetssystem för och marknadsföring av livsmedel samt skogsförbättringsåtgärder. Den andra inriktningen omfattar bl.a. stöd till

mindre gynnade områden, stöd till NATURA 2000-områden, stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd samt stöd till skogsmark. Den tredje inriktningen omfattar bl.a. diversifiering av landsbygdsnäringar, stöd för att starta mikroföretag, utveckling av turismen och trygghet av den grundläggande servicen för befolkningen på landsbygden. Innehållet i verksamheten för landsbygdsutveckling bestäms nationellt i samband med beredningen av programmet för landsbygdsutveckling.

Kommissionen föreslår att medlemsstaterna skall rikta minst 15 % av sitt EU-stöd till den första inriktningen, 25 % till den andra inriktningen och 15 % till den tredje inriktningen. Verksamhet av LEADER-typ kan ingå i alla de tre tematiska inriktningarna, och 7 % av gemenskapens medfinansiering bör reserveras för verksamheten. För verksamhet av LEADER-typ föreslås dessutom en reserv på 3 % som delas ut i slutet av programperioden.

Uppgörandet av de program för landsbygdsutveckling som skall börja tillämpas vid ingången av 2007 inleds med diskussioner på europeisk nivå om de strategiska linjerna för landsbygdsutvecklingspolitiken, vilka kommissionen skisserar i ett dokument. Rådet godkänner de slutliga strategiska riktlinjerna efter att ha hört Europaparlamentet. Efter det skall medlemsstaterna göra upp egna nationella strategiska planer och därefter program för landsbygdsutveckling. Programmen bör vara förenliga med de strategiska valen.

2. Förslagets huvudsakliga innehåll

2.1. Mål och allmänna skyldigheter

Enligt förslaget till förordning är programområdena enheter på NUTS-nivå I (med-

lemsland) eller NUTS-nivå II (län). Medlemsländerna kan göra upp ett program för hela landets territorium eller separata program för varje område.

Som offentlig finansiering räknas enligt förslaget medel ur statsbudgeten, medel från myndigheter på regional och lokal nivå och EG-medel.

I förslaget jämföras målet att höja konkurrenskraften inom skogsbruket med målet att höja konkurrenskraften inom jordbruket.

Gemenskapens strategiska riktlinjer, de nationella strategiska planerna och programmen för landsbygdsutveckling bör samverka.

Enligt förslaget skall de åtgärder som finansieras via fonden för landsbygdsutveckling beredas i nära samarbete med kommissionen och medlemsländerna och de myndigheter och samarbetsparter som medlemsländerna utsett, t.ex. regionala, lokala och övriga myndigheter; socioekonomiska partner, medborgarorganisationer (i synnerhet miljöorganisationer) samt parter som främjar jämställdhet mellan män och kvinnor. Samarbete bör bedrivas i fråga om uppgörande och övervakning av de nationella strategiska planerna samt uppgörande, genomförande, övervakning och utvärdering av programmen för landsbygdsutveckling.

2.2. Strategisk syn på landsbygdsutvecklingen

I enlighet med artikel 37 i fördraget antar rådet på förslag av kommissionen strategiska riktlinjer för landsbygdsutveckling senast tre månader efter det att förslaget till förordning har antagits.

En översyn av gemenskapens strategi efter halva tiden kan göras i mitten av programperioden. I den nationella strategiska planen presenteras prioriteringar baserade på riktlinjerna, i synnerhet mål och en finansieringsplan.

Den strategiska planen skall innehålla följande:

(a) en bedömning av situationen på det ekonomiska och sociala området och på miljöområdet samt av potentialen för utvecklingen

(b) den strategi som valts (och hur den är förenlig med de gemensamma strategiska riktlinjerna)

(c) de regionala och tematiska prioriteterna och målen under varje prioriterad inriktning samt övervaknings- och utvärderingsindikatorer

(d) en förteckning över de program för landsbygdsutveckling genom vilka den nationella strategiska planen genomförs samt anslagen för programmen (inklusive de belopp som genereras via modulering)

(e) en redogörelse för på vilka sätt samverkan med GJP-instrument och med sammanhållningspolitiken garanteras

(f) om det behövs, budgeten för konvergensregioner och

(g) en beskrivning av arrangemangen och en uppskattning av pengar öronmärkta för den nationella nätverksenheten för landsbygden.

Varje medlemsland skall bereda en nationell strategisk plan omedelbart efter det att EU:s strategiska riktlinjer har antagits. Beredningen bör ske i samråd med de parter som nämns ovan under punkt 2.1. Den nationella strategiska planen skall skickas in till kommissionen före programmen för landsbygdsutveckling.

Med början 2008 skall till kommissionen överlämnas en sammanfattande årsrapport senast den 1 oktober varje år. Rapporten är ett sammandrag av de (regionala) årsrapporterna om genomförandet av programmen, och i rapporten bör särskilt beskrivas vilka resultat som uppnåtts i programmen i förhållande till indikatorerna samt redogöras för resultaten från de årliga utvärderingarna.

2.3. Programarbetet

Programmen för landsbygdsutveckling omfattar tiden 1.1.2007—31.12.2013.

Varje program skall innehålla bl.a. en analys av områdets starka och svaga sidor, den strategi som valts och en förhandsbedömning, en motivering till valet av prioriteringar, med utgångspunkt i EU:s strategiska riktlinjer och den nationella strategiska planen samt de förväntade effekterna enligt förhandsbedömningen, information om de förslagna prioriterade inriktningarna och åtgärderna, mätbara mål och indikatorer, en detaljerad finansieringsplan, uppgifter om förenligheten med åtgärder som finansieras via andra källor (GJP, sammanhållningspoliti-

ken, fiskerifonden), arrangemang för genomförandet, bl.a. alla de berörda myndigheterna, en beskrivning av övervakningen och utvärderingen och övervakningskommitténs sammansättning, en beskrivning av hur LEADER-metoden har genomförts samt en beskrivning av kontroll- och informationssystemen. I finansieringstabellerna skall ingå den årliga finansieringen från fonden per år på programnivå samt för varje prioriterad inriktning EU-stödet och den nationella offentliga finansieringen under programperioden och en preliminär uppskattning av den privata medfinansieringen.

Medlemsstaterna skall rikta minst 15 % av sitt EU-stöd för landsbygdsutveckling till den första tematiska inriktningen, 25 % till den andra inriktningen och 15 % till den tredje inriktningen. Minimifinansieringen av LEADER-metoden uppgår till 7 % av det totala EU-stödet, som antagligen kan inräknas i de procenttal som nämns ovan. För verksamhet av LEADER-typ föreslås dessutom en reserv på 3 % som skall delas ut i slutet av programperioden.

Medlemsländerna skall lämna in ett förslag till ett eller flera program för landsbygdsutveckling till kommissionen så snart som möjligt efter det att de har lämnat in sina strategiska planer. Kommissionen bedömer de föreslagna programmen på grundval av om de är förenliga med EU:s strategiska riktlinjer, den nationella strategiska planen och den föreslagna förordningen. Om kommissionen anser att förenlighet inte finns begär den att medlemsländerna skall ändra sina programförslag.

Programmen för landsbygdsutveckling ses över på initiativ av ett medlemsland eller kommissionen. Översyn kan föranledas av bl.a. utvärderingar eller kommissionens årsrapporter eller t.ex. ändringar i gemenskapens prioriteringar.

2.4. Prioriteringar inom landsbygdsutvecklingen

2.4.1. Inriktning 1: Utveckling av konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket

I fortsättningen finns det inte några kompletterande åtgärder, utan de nuvarande

kompletterande åtgärderna har uppdelats på de tre föreslagna inriktningarna. Av de nuvarande kompletterande åtgärderna har till den första inriktningen överförts uppnående av standarder och livsmedelskvalitet och marknadsföring av kvalitetsprodukter.

Åtgärderna inom inriktningen har indelats i kategorier enligt fyra underrubriker:

(a) Åtgärder för främjande av humankapital (artiklarna 20-24)

- stöd till unga jordbrukare
- förtidspensionering (också för dem som arbetar på gårdarna)
- rådgivning för jordbrukare och skogsägare

- tjänster i fråga om administrativt arbete, avbytare och rådgivning för gårdarna liksom också rådgivning för skogsbruket

(b) Utveckling av jordbruket (artiklarna 25-28)

- modernisering av gårdarna (investeringar i jordbruket). Den maximala stödnivån av kostnaderna är 60 % för unga jordbrukare i bergsområden/andra områden med nackdelar/NATURA-områden. För andra jordbrukare inom samma områden är stödnivån högst 50 %. I andra områden är stödnivån för stödet till unga jordbrukare högst 50 % och för andra jordbrukare högst 40 %.

- höjning av skogens ekonomiska värde
- ökat mervärde för jord- och skogsbruksproduktionen

- utveckling av infrastruktur som är av betydelse för utveckling av jord- och skogsbruket

- avhjälpande och förebyggande av naturkatastrofer som drabbar jordbruket

(c) Åtgärder i syfte att höja kvaliteten på jordbruksproduktionen och dess produkter (artiklarna 29—31)

- hjälp till jordbrukarna för att de skall nå upp till de krävande standarderna
- stöd för jordbrukare som deltar i kvalitetssystem för livsmedel

- stöd för producentorganisationer i syfte att främja marknadsföring av produkter som omfattas av kvalitetssystem

(d) Övergångsarrangemang för nya medlemsländer (artiklarna 32—33)

- stöd också efter 2007 för delvis självförsörjande gårdar (semisubstistence farms) som omstruktureras

- stöd för bildande av producentgrupper.

Kommissionens förslag innehåller vissa förändringar jämfört med de nuvarande åtgärderna. När det gäller stöd till unga jordbrukare kommer det inte längre att vara möjligt att använda stöd i anslutning till lån, utan stödet betalas helt och hållet i form av bidrag. När det gäller investeringsstöd inom jordbruket utgör inte längre en befintlig normal marknad ett villkor för att stöd skall beviljas.

2.4.2. *Inriktning 2: Främjande av miljön och landsbygden med hjälp av markanvändningsformer*

Inriktningen omfattar:

(a) Åtgärder som riktas till en hållbar användning av jordbruksmark och miljöskydd (artiklarna 35-38)

- stöd för naturbetingade nackdelar (natural handicap payments) som beviljas jordbrukare i bergsområden

- stöd som beviljas jordbrukare i områden som inte är bergsområden men som har andra nackdelar (payments in areas with handicaps, other than mountain areas)

- NATURA 2000-stöd

- stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd

- stöd för icke-produktiva investeringar

(b) Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av skogsmark (artiklarna 39-46)

- en första beskogning av jordbruksmark

- ett första införande av blandat jord- och skogsbruk (agroforestry systems) på jordbruksmark

- en första beskogning av icke-jordbruksmark

- NATURA 2000-stöd

- stöd för miljövänligt skogsbruk

- återställande av produktionspotentialen i skogsbruket, samt förebyggande åtgärder

- stöd för icke-produktiva investeringar.

Stöd för naturbetingade nackdelar i bergsområden och andra områden

Stöd för naturbetingade nackdelar skall beviljas på årsbasis per hektar areal som utnyttjas för jordbruksändamål. Stöden skall utgöra en kompensation för jordbrukarnas extra

kostnader eller inkomstbortfall till följd av nackdelarna för jordbruket i området i fråga. I enlighet med nuvarande praxis beviljas stöden jordbrukare i områden som godkänts som mindre gynnade och i fem års tid efter den första utbetalningen. Stöden skall uppgå till ett belopp inom de nedre och övre gränser som anges i bilaga 1 till förslaget (lägsta stöd 25 euro/ha och högsta stöd i bergsområden 250 euro/ha och i områden med andra nackdelar 150 euro/ha). I väl motiverade fall kan också ett högre stöd utbetalas, förutsatt att genomsnittet av stöden i medlemslandet inte överskrider den övre gränsen enligt bilagan.

NATURA 2000-stöd

Stödet betalas på årsbasis till jordbrukare i bestämda områden som ersättning för kostnader och inkomstbortfall på grund av genomförandet av direktiven 79/409/EEG (vilda fåglar) och 92/43/EEG (det s.k. habitatdirektivet). Enligt bilagan till förslaget är det vanliga stödbeloppet 200 euro/ha, och utgångsbeloppet för det högsta stödbeloppet, som inte får överskrida fem år, är 500 euro/ha. Stödbeloppen kan vara större i fråga om exceptionella särskilda förhållanden som skall motiveras i programmen för landsbygdsutveckling.

Förslaget motsvarar det nuvarande stödet till områden med miljöbetingade restriktioner (artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999).

Stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd

Stöd för miljövänligt jordbruk är den enda obligatoriska åtgärden för medlemsländerna. Stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd skall beviljas jordbrukare, men i väl motiverade fall kan också andra ”markanvändare” beviljas stöd för miljövänligt jordbruk i syfte att uppnå vissa mål på miljöområdet. Åtgärderna skall gå längre än gällande normer i enlighet med kompletterande villkor samt längre än andra normer enligt nationell lagstiftning. Normerna skall klarläggas i programmet. Åtagandena skall dessutom överskrida de miniminormer som gäller användning av gödningsmedel och växtskyddsmedel och som också skall klarläggas

i programmet. Åtagandena gäller i fem år. Perioden kan också vara längre om det är nödvändigt och berättigat för vissa typer av åtaganden. Stöden skall täcka extra kostnader och inkomstbortfall till följd av åtgärderna, och vid behov kan de även täcka transaktionskostnader (transaction costs). När det anses lämpligt väljs nyttohavarna genom anbudsförfarande. Kriterierna avser då resultat när det gäller ekonomi, miljö och djurskydd. De högsta stödbelopp som nämns i bilagan till förslaget och som kan överskridas i exceptionella fall är 600 euro/ha för ettåriga växter, 900 euro/ha för fleråriga växter, 450 euro/ha för annan markanvändning, 200 euro/de för utrotningshotade djur och 500 euro/de i fråga om djurskydd.

När stödbeloppen för miljövänligt jordbruk fastställs talas det inte längre om stimulans utan i stället har termen transaktionskostnader tagits in. En annan nyhet är anbudsförfrandet, som dock inte är en allmän norm. Stödbeloppen motsvarar de nuvarande, men en nyhet är att de högsta stödbeloppen får överskridas i exceptionella fall med hänsyn till särskilda förhållanden som skall motiveras i programmen för landsbygdsutveckling. För dessa fall har det inte fastställts någon övre gräns för stödet, men stödet bestäms dock utifrån kostnaderna och inkomstbortfallet.

Icke-produktiva investeringar

Stöd kan beviljas för icke-produktiva investeringar i anslutning till åtaganden som gäller stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd samt för sådana investeringar på gården som höjer ett NATURA 2000-områdes skönhets- och rekreationsvärde för allmänheten (public amenity value).

NATURA 2000-stöd för skogsmark

Enligt den föreslagna förordningen skall NATURA 2000-stöd kunna beviljas till privata markägare eller sammanslutningar av sådana. Genom stödet ersätts de kostnader för skogsanvändningen som följer av NATURA-klassificeringen. Enligt bilagan till förslaget är stödgränserna 40 euro/ha och 200 euro/ha.

Stöd för miljövänligt skogsbruk

Stöd för miljövänligt skogsbruk kan beviljas stödtagare som frivilligt ingår ett avtal om underhåll av skogsmiljön. Genom stödet täcks de avtal som går längre än gällande normer. Avtalstiden är fem år. Avtalstiden kan också variera om det behövs. Stöd kan beviljas för de faktiska kostnaderna av avtalen.

Stöd för att återställa produktionspotentialen i skogar och för att införa förebyggande åtgärder kan beviljas för att avhjälpa följderna av naturkatastrofer och skogsbränder och för att förebygga förstörelser. Bekämpningsåtgärderna gäller områden som medlemsstaterna fastställer som områden med hög och medelhög risk för skogsbränder.

Nödvändig skogsplantering efter en naturkatastrof kan finansieras med stöd av finansieringslagen. Finland hör inte till ett område med hög eller medelhög risk för skogsbränder.

Stöd för icke-produktiva investeringar gäller miljöåtgärder inom skogsbruket (artikel 44) och främjande av skogarnas allmänna rekreationsvärde.

Medlemsstaterna skall fastställa de stödberättigade områdena i fråga om följande åtgärder:

a) Stöd för naturbetingande nackdelar som beviljas jordbrukare i bergsområden

Bergsområden kännetecknas av avsevärda begränsningar i möjligheterna att utnyttja marken och betydande extra kostnader för detta, av följande skäl:

(a) höjden över havet gör klimatförhållandena mycket svåra, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden

(b) på lägre höjd finns det ofta sluttningar som är för branta för maskiner eller som kräver särskild och mycket dyr utrustning, eller en kombination av dessa två faktorer som var för sig är mindre akut men som tillsammans innebär en jämförbar naturbetingad nackdel.

Områden norr om 62:a breddgraden och vissa angränsande områden skall också anses utgöra bergsområden. Medlemsländerna skall i sitt program bekräfta ett befintligt bergsom-

råde eller ändra det i enlighet med vissa bestämmelser.

De föreslagna bestämmelserna om fastställande av bergsområden motsvarar de gällande bestämmelserna.

b) Stöd som beviljas jordbrukare i områden som inte är bergsområden men som har andra nackdelar

Andra mindre gynnade områden än bergsområden skall kännetecknas av

(a) att de präglas av betydande naturbetingade nackdelar, särskilt i fråga om lågproduktiv mark eller svåra klimatförhållanden där extensivt jordbruk är viktigt ur markanvändningssynpunkt eller

(b) att de präglas av särskilda nackdelar, och där en fortsatt markanvändning måste anses viktig för att bevara eller förbättra miljön, bevara landskapsbilden och turismpotentialen i området eller för att skydda kustlinjen.

Områden enligt a- och b-punkten måste omfatta jordbruksområden som i fråga om de naturbetingade förhållandena kan anses vara homogena. De områden som fastställts enligt b-punkten får inte sammanlagt överstiga 10 % av medlemslandets yta.

Vanliga LFA-områden enligt artikel 19 i rådets nuvarande förordning (EG) nr 1257/1999 har inte tagits med i definitionerna (bergsområden är områden enligt artikel 18 och andra områden med nackdelar är områden enligt artikel 20 i den nuvarande förordningen). I den nuvarande förordningen uppställs inte något krav på homogenitet mellan områden enligt a- och b-punkten. Begränsningen 10 % motsvarar den nuvarande områdesbegränsningen.

c) Första beskogning av jordbruksmark och första beskogning av icke-jordbruksmark

Beskogningen skall ske av miljöskäl t.ex. för att skydda mot erosion eller mildra klimatförändringar.

d) NATURA 2000-stöd till skogsområden

NATURA 2000-skogsområden har fastställts utifrån direktiven 79/409/EEG (vilda fåglar) och 92/43/EEG (det s.k. habitatdirek-

tivet).

Respekt för normerna och sanktioner

Om en jordbrukare som bundit sig vid
- stöd för naturbetingade nackdelar som beviljas jordbrukare i bergsområden

- stöd som beviljas jordbrukare i områden som inte är bergsområden men som har andra nackdelar

- NATURA 2000-stöd till jordbruksområden

- stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd

- en första beskogning av jordbruksmark

- NATURA 2000-stöd för skogsmark

- stöd för miljövänligt skogsbruk

inte på hela sin gård uppfyller kraven enligt de kompletterande villkoren skall det stöd som beviljats honom eller henne för det aktuella kalenderåret minskas eller dras in.

2.4.3. Inriktning 3: Diversifiering av ekonomin och bra livskvalitet på landsbygden

Inriktningen omfattar:

(a) Diversifiering av näringsstrukturen på landsbygden (artiklarna 50-53)

- övergång till andra näringar än jordbruk

- startande och utveckling av mikroföretag (mindre än tio personer) på landsbygden

- utveckling av turism

- skydd, främjande och värnande om naturarvet

(b) Utveckling av levnadsförhållandena och livskvaliteten på landsbygden (artiklarna 54-55)

- grundläggande service på landsbygden

- utveckling av byarna och kulturarvet på landsbygden

(c) Utbildning av aktörer som deltar i landsbygdsutveckling enligt inriktning 3 (artikel 56)

(d) Kompetensutveckling och pådrivande arbete för de färdigheter som behövs för beredning och genomförande av lokala strategier (artikel 57).

Stödtagarna och objekten för stödet för diversifiering av företagsverksamhet breddas till att också omfatta mikroföretag på landsbygden oavsett bransch. Det underlättar t.ex. uppbyggandet av produktionskedjor och pro-

duktivt samarbete och förenhetligar förutsättningarna för erhållande av stöd på landsbygden.

Objekt för finansiering av åtgärderna är bl.a. skydd och främjande av samt värnande om naturarvet, planering, miljöskyddsinsatser samt utveckling av turism bl.a. på NATURA-områden. Med anordnande av grundläggande service för befolkningen på landsbygden och för näringarna avses anordnande av grundläggande service i byarna eller inom regionerna. Utveckling av byarna och naturarvet på landsbygden inrymmer stöd för utredningar och investeringar som hänför sig till utveckling av byarna, bevarande och främjande av landsbygdkulturen. Utbildningsstödet får inte riktas till normal utbildning på andra eller tredje stadiet. Stöd kan anvisas för regionala utredningar och insamlande av information, utbildning för dem som deltar i utvecklingsarbetet, ordnande av evenemang och ledarutbildning.

Miljöskyddsinsatserna överlappar inte med stöden för miljövänligt jordbruk. Finansieringsvillkoren och de godtagbara kostnaderna fastställs huvudsakligen nationellt, vilket kan öka smidigheten. Det förutsätts dock att utformas gemensamma regler för godtagbara kostnader på det nationella planet som gäller alla fonder och gör stödtagarna jämlika.

I programmet skall medlemsländerna klargöra att olika program och finansiella instrument inte finansierar insatser och åtgärder som går på varandra.

2.4.4. LEADER-metoden

Enligt den föreslagna förordningen innebär LEADER-metoden (LEADER-approachen) en lokal utvecklingsstrategi som består av följande element:

- områdesbaserade program på subregional nivå
- utveckling enligt perspektivet nedifrån och upp med beslutanderätt för lokala aktionsgrupper eller lokala aktörer
  - samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn på lokal nivå
  - sektorsövergripande samarbete mellan aktörer och projekt från olika sektorer i den lokala ekonomin
  - genomförande av innovativa insatser
  - genomförande av samprojekt, regionala

projekt eller internationella projekt

- nätverkssamarbete mellan lokala partner.

Enligt förslaget skall socioekonomiska partner i området delta i beslutsfattandet inom de lokala aktionsgrupperna. Till de socioekonomiska partnerna hänförs medborgarorganisationer och av dem i synnerhet sammanslutningar på jordbruksområdet, kvinnor på landsbygden, ungdomar och föreningslivet. De skall utgöra minst 50 % av aktionsgruppernas sammansättning. Den lokala aktionsgruppen ansvarar för att en integrerad utvecklingsstrategi görs upp och genomförs. Den lokala aktionsgruppen måste visa att den har ett administrativt och ekonomiskt system och erfarenhet av att sköta allmänna medel och se till att partnerskapet blir verklighet. Alternativt kan gruppen gå samman med en sådan organisation vars sammansättning ger garantier för att allmänna medel används på ett korrekt sätt och att partnerskapet genomförs. Området bör vara tillräckligt stort så att det finns tillräckligt med invånare, aktörer och resurser för ett genomförbart utvecklingsarbete.

Åtgärder som finansieras är åtgärder enligt en inriktning eller flera vilka genomförs inom en regional utvecklingsstrategi enligt LEADER-metoden, såsom samarbetsprojekt enligt strategin och omkostnader för den lokala aktionsgruppen, kompetensutveckling och aktivering av området.

De åtgärder som stöds skall genomföra målen och iaktta villkoren enligt den inriktning under vilken de avses bli genomförda och finansierade. Om avsikten är att t.ex. genomföra miljöåtgärder enligt inriktning 2 skall villkoren för inriktning 2 iakttas.

Samarbetsprojekten kan bestå av samarbete mellan två eller flera områden i ett medlemsland eller samarbete med deltagare från flera medlemsländer eller länder utanför EU. Endast kostnader som avser områden i medlemsländerna finansieras.

Enligt förslaget skall minst 7 % av EU-medfinansieringen användas för LEADER-metoden.

2.4.5. Tekniskt stöd

Kommissionen kan använda 0,3 % av den årliga ramen för åtgärder som omfattas av tekniskt stöd. Ett medlemsland får använda 4

% av det totala beloppet för tekniskt stöd. Här ingår stöd till inrättande av ett nationellt landsbygdsnätverk och dess verksamhet.

Kommissionen inrättar ett nätverk för landsbygdsutveckling på gemenskapsnivå med uppgift att samla in och sprida information om utvecklingsarbetet, de framgångsrika metoderna, arrangera seminarier, samla ett expertnätverk samt stödja de nationella nätverken och det internationella samarbetet.

Varje medlemsland skall inrätta ett nationellt landsbygdsnätverk i vilket alla organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen skall delta. Nätverket har till uppgift att samla in, analysera och sprida information om landsbygdsutveckling och situationen på landsbygden i fråga om alla de sektorer som ingår i de tre målsättningarna, ordna utbildning osv.

2.4.6. *Finansiering av landsbygdsutveckling*

Landsbygdsfondens resurser för perioden 2007—2013 skall uppgå till 88,75 miljarder euro enligt 2004 års prisnivå. Fördelningen per år presenteras under punkt 3.1 i denna promemoria. Av resurserna skall minst 31,3 miljarder euro enligt 2004 års prisnivå gå till områden som är stödberättigade under konvergensmålet (konvergensregioner). Som reserv (artikel 92) insätts 3 % av de ovan nämnda anslagen, dvs. 2,66 miljarder euro enligt 2004 års prisnivå. För tekniskt stöd (artikel 67.1) reserveras 0,30 %, dvs. 0,27 miljarder euro enligt 2004 års prisnivå. Anslagen indexjusteras med 2 % per år. Kommissionen fördelar anslagen preliminärt per medlemsland efter att först ha dragit av anslagen för reserven och tekniskt stöd. Fördelningen av anslag till medlemsländerna baserar sig på objektiva kriterier med beaktande av de belopp som är reserverade för konvergensregioner, tidigare användning samt särskilda situationer och behov. År 2011 skall kommissionen se över den årliga fördelningen av anslag för 2012 och 2013 innan den fördelar de anslag som satts in i reserven för verksamhet av LEADER-typ (artikel 18). Utöver dessa anslag skall medlemsländerna ta hänsyn till de anslag som blir tillgängliga genom modulering.

EU:s årliga finansiering via strukturfonder-

na får inte överstiga 4 % av medlemsstaternas BNP.

I beslutet om godkännande av programmet för landsbygdsutveckling anges de övre gränserna för finansiering via fonden för varje inriktning. Landsbygdsfondens medfinansiering i åtgärderna beräknas utifrån hela den offentliga finansieringen. För inriktningarna 1 och 3 uppgår den högsta procentuella medfinansieringen via fonden till 50 % (75 % i konvergensregioner) och för inriktningen 2 och LEADER 55 % (80 % i konvergensregioner). På de mindre öarna i Egeiska havet kan den procentuella medfinansieringen ljas med 5 %. Kommissionens tekniska stöd är EU-finansierat till 100 %. En åtgärd kan finansieras bara via en enda fond och ett enda program åt gången, vilket skall bekräftas för kommissionen i programmet. När det gäller statliga stöd skall reglerna för statliga stöd iakttagas, om inte något annat bestäms i förordningen.

När det gäller insatser för landsbygdsutveckling uppgår den lägsta EU-medfinansieringen för närvarande till 25 %. Kommissionen föreslår att den lägsta medfinansieringen sänks till 20 %.

Kostnaderna godkänns för medfinansiering om de godtagbara stöden har betalats under tiden mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2015. Åtgärder som skall medfinansieras får inte slutföras före det godkända inledningsdatumet. Utgifter enligt en ändring av programmet är godtagbara tills kommissionen har tagit emot anmälan om ändringen. Godtagbara kostnader fastslås i medlemsstaterna med hänsyn till reglerna enligt den föreslagna förordningen. Godtagbara kostnader är dock inte moms, räntor på skulder och markförvärv om det överskrider 10 % av de godtagbara kostnaderna för hela åtgärden.

2.4.7. *Administration, kontroller och information*

Kommissionen kontrollerar administrationen i enlighet med förordningen om finansiering av GJP (den gemensamma jordbrukspolitik). Medlemsländerna skall iaktta de åtgärder och bestämmelser som avses i artikel 9 i förordningen om finansiering av GJP. Innan ett program godkänns skall medlemslandet se

till att den administrativa apparat och den kontrollfunktion som krävs finns på plats. Hit hör tydliga beskrivningar av funktionerna i administrationen och kontrollen och tydliga uppgiftsfördelningar mellan aktörerna, gränsdragning mellan administration och kontroll, tillräckliga resurser, effektiva internkontroller, effektiv rapportering och övervakning, manualer med rutiner för olika funktioner, revisionsarrangemang, tillförlitlig datoriserad bokföring, övervakning och ekonomisk rapportering samt tillräckliga system och rutiner för verifieringskedjan (audit trail). Varje medlemsland ansvarar för att det som sägs ovan fungerar effektivt under hela programperioden. Medlemsländerna skall genomföra kontrollerna i enlighet med detaljerade anvisningar om genomförandet med hänsyn till kontrollernas art och frekvens samt också åtgärdernas karaktär.

För varje program för landsbygdsutveckling skall medlemsstaten utse en förvaltningsmyndighet, ett utbetalande organ och ett attesterande organ (certifying body).

Förvaltningsmyndigheten ansvarar för att programmet administreras och genomförs på ett effektivt och korrekt sätt. Förvaltningsmyndigheten ansvarar för att verksamheten följer bestämmelserna och gemenskapens policy, att det produceras statistik för övervakningen och utvärderingen, att de som ansvarar för genomförandet känner till sina skyldigheter och sitt ansvar, samt för utvärderingarna, övervakningskommittén och årsrapporterna och garanterar att det utbetalande organet får all nödvändig information.

Det utbetalande organet ansvarar för att stöden är korrekta, utbetalas och bokförs samt står som mottagare för medel från kommissionen (förordningen om finansiering av GJP).

Det attesterande organet kontrollerar att programmen administreras och kontrolleras effektivt (förordningen om finansiering av GJP).

Medborgarna skall informeras om EU-finansieringen. Stödtagarna skall underrättas om att EU tar del i finansieringen. Förvaltningsmyndigheterna ansvarar för offentliggörandet av verksamhet som medfinansieras av EU och för offentliggörandet av EU-finansiering.

2.4.8. *Övervakning, utvärdering och reserv*

Medlemsstaten skall tillsätta en övervakningskommitté för varje program för landsbygdsutveckling senast tre månader efter det att programmet godkändes. Övervakningskommittén utarbetar sin arbetsordning och leds av en företrädare för medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten. I övervakningskommittén skall finnas företrädare enligt artikel 6. En företrädare för kommissionen kan delta på eget initiativ och fungera som rådgivare.

Övervakningskommittén skall se till att programmet genomförs effektivt, besluta om urvalskriterierna, regelbundet följa genomförandet och resultatet för de olika inriktningarna, granska och godkänna årsrapporterna, lägga fram förslag för förvaltningsmyndigheten, granska och godkänna förslag till ändringar som gäller EU-finansieringen.

Övervakningen genomförs med hjälp av indikatorer för ekonomin, genomförandet och resultaten.

Övervaknings- och utvärderingsindikatorerna utarbetas inom EU genom samarbete mellan kommissionen och medlemsländerna. Det finns ett visst antal gemensamma indikatorer. För varje program för landsbygdsutveckling skall det dessutom finnas indikatorer som är specifika för programmet i fråga.

Årsrapporter upprättas om hur programmet framskrider och överlämnas till kommissionen före utgången av juni varje år. Kommissionen har två månader på sig att kommentera missförhållanden. I annat fall godkänns rapporten. Förvaltningsmyndigheten skall lämna in en sista årsrapport för programperioden till kommissionen senast den 30 juni 2016.

Förslaget innehåller inte några stora förändringar jämfört med de nuvarande normerna för strukturfonderna. I fråga om EUGFJ-G har det inte funnits någon övervakningskommitté utan bara en övervakningsgrupp vid behov. Övervakningsgruppen är inte ett beslutande organ. Övervakningskommitténs uppgift omspänner hela landet och ett brett spektrum av många slags åtgärder. Rapporten gäller det föregående året, och programperioden går ut 2013. Den sista rapporten skall därmed upprättas 2014.

Förvaltningsmyndigheten och kommissionen granskar varje år de huvudsakliga programresultaten utifrån årsrapporten.

Medlemslandet ansvarar för utvärderingsdata och allokering av resurser. Medlemslandet eller kommissionen ansvarar för genomförandet av utvärderingen. Landsbygdsutvecklingspolitiken och programmen skall förhandsbedömas och utvärderas årligen under programmetts gång (ongoing evaluation). Dessutom skall en utvärdering efter halva tiden göras 2010 och slutligen en utvärdering i efterhand. Medlemslandet ansvarar för förhandsbedömningen; förvaltningsmyndigheten ansvarar för den löpande årliga utvärderingen (ongoing).

Utvärderings- och fördelningskriterier för LEADER-reserven (2,66 miljarder euro) är tilläggande av LEADER-metoden, geografisk täckning, genomförandets framfart, andelen privat finansiering och resultatet från utvärderingen.

2.4.9. Regler för statliga stöd

Stöd för investeringar i gårdar får inte överskrida de givna procenten, om det inte är fråga om bevarande av traditionella landskap av allmänintresse eller flyttning av byggnader på en gård, skydd av miljön eller bättre hygien och djurskydd.

I väl motiverade fall får de övre gränser som enligt kommissionens förslag gäller för stöd för naturbetingade nackdelar och stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd överskridas genom nationella stöd. I undantagsfall får väl motiverade undantag också beviljas från den minimiperiod som anges för åtagandena.

För uppnående av standarderna kan stöd betalas enligt artikel 29, men även nationellt stöd om de nationella bestämmelserna är striktare än gemenskapens rättsakter eller om det inte finns några rättsakter.

Nationella tilläggsstöd skall anmälas (notifieras) till kommissionen som ett led i programmet för landsbygdsutveckling (artikel 15), vilket motsvarar den nuvarande förordningen (artikel 52 i rådets förordning 1257/1999).

Kommissionen skall biträdas av en landsbygdsutvecklingskommitté, som motsvarar den nuvarande STAR-kommittén. Kommit-

téerna har definierats tidigare i förordningen om allmänna bestämmelser för strukturfonderna. Förfarandena är likadana som tidigare, t.ex. behandlingen av programmen o.dyl.

För att underlätta övergångsperioden bör behövliga särskilda åtgärder godkännas i enlighet med de förfaranden som gäller för landsbygdsutvecklingskommittén (artikel 95.2). Övergångsbestämmelser behövs i synnerhet för de nuvarande insatser för landsbygdsutveckling som kommissionen godkänner och som upphör efter den 1 januari 2007.

3. Förslagets verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Beslut om disponibla anslag för EU:s landsbygdsutvecklingspolitik fattas som ett led i beslutet om de ekonomiska ramarna för åren 2007-2013. Enligt kommissionens förslag bör utgångspunkten för nästa period vara det belopp för finansiering av landsbygdsutveckling som anvisats från EU-15 och till EU-10 för år 2006. Till detta fogas den finansiering som är avsedd för Rumänien och Bulgarien. Till den nya fonden för landsbygdsutveckling överförs från strukturfonderna finansiering av landsbygdsutveckling enligt mål 1-programmen, finansiering av gemenskapsinitiativet LEADER samt de uppskattade anslagen för ändamålet till Rumänien och Bulgarien (EU-10 medelvärde). Kommissionen föreslår att sammanlagt 88,75 miljarder euro skall stå till förfogande för landsbygdsutveckling under perioden 2007-2013. Av beloppet reserveras 31,3 miljarder euro för konvergensregioner.

Enligt kommissionens förslag förfogar gemenskapen över följande anslag på årsbasis för landsbygdsutveckling (miljoner euro enligt 2004 års priser):

År	
2007	11.759
2008	12.235
2009	12.700
2010	12.825
2011	12.952
2012	13.077
2013	13.205

Av det totala beloppet sätter kommissionen in 3 %, 2,66 miljarder euro, i en reserv som i slutet av programperioden skall riktas till LEADER-åtgärder. Dessutom reserverar kommissionen 0,30 % av det totala beloppet, 270 miljoner euro, för tekniskt stöd som genomförs av kommissionen. Det belopp som återstår efter avdragningarna skall fördelas mellan medlemsstaterna med beaktande av

- det belopp av de ovan nämnda beloppen som skall utgå till konvergensregioner (sammanlagt 31,3 miljarder euro under programperioden)

- medlemsstaternas tidigare användning av medel

- särskilda situationer och behov.

För närvarande får Finland sammanlagt 2 199,3 miljoner euro i EU-medfinansiering för program för landsbygdsutveckling under programperioden 2000-2006 (det horisontella programmet för landsbygdsutveckling, programmet för Åland, det regionala programmet för landsbygdsutveckling). Via mål 1-programmet fås under den nuvarande programperioden (2000-2006) 202 miljoner euro för landsbygdsutveckling och 55,4 miljoner euro för LEADER-programmet. Dessutom får Finland EU-medfinansiering till ett belopp av ca 26 miljoner euro på årsbasis för avträdelsestöd, stöd till unga jordbrukare, åkerbeskogning och vissa mindre åtgärder.

Utifrån de grunder som kommissionen framfört går det ännu inte att exakt uppskatta beloppet av den finansiering som Finland kommer att få. Finansieringen beror av bl.a. hur norra och östra Finland behandlas i strukturfondsreformen liksom av de resurser som är disponibla för den samlade landsbygdsutvecklingen. Kommissionens förslag i dess nuvarande form leder till att de medel för landsbygdsutveckling som för närvarande fås via mål 1-programmet inte fås i fortsättningen. Det betyder att EU:s medfinansiering av landsbygdsutvecklingen minskar med ca 30 miljoner euro på årsbasis.

3.2. Verkningar i fråga om förvaltning och organisation

Kommissionens förslag förenklar delvis förvaltningen av åtgärderna för landsbygdsutveckling i synnerhet för kommissionen och

skapar klarhet i arbets- och ansvarsfördelningen mellan medlemsländerna och kommissionen. Till denna del kan förslaget understödas.

Kommissionens förslag inrymmer trots allt rikligt med ytterligare förpliktelser för de nationella förvaltningarna. Det ansvar för administration, kontroll, övervakning och utvärdering som överförs till medlemsstaterna är onödigt tungt. Som exempel kan nämnas den årliga utvärderingen av programmen. Om kommissionens förslag genomförs ökar resursbehovet på dessa punkter.

3.3. Verkningar på lagstiftningen och bedömning av de rättsliga verkningarna

Kommissionens förslag är förenat med förslag vilkas godkännande skulle förutsätta riksdagens samtycke om Finland inte var medlem i Europeiska unionen.

Det detaljerade behovet av ändringar i den nationella lagstiftningen med anledning av kommissionens förslag har ännu inte bedömts.

4. Behandling av förslaget i EU:s institutioner

Kommissionen antog förslaget till förordning den 14 juli 2004. Förslaget lades fram för rådet (jordbruk och fiske) den 19 juli 2004, som förde en offentlig debatt om förslaget.

Förslaget till förordning började behandlas i rådets arbetsgrupp den 7 september 2004.

5. Nationell beredning

Kommissionens förslag behandlades preliminärt i EU-ministerutskottet den 7 juli 2004 och detaljerat i sektionen för jordbruk och livsmedel under kommittén för EU-ärenden den 26 augusti, den 2 september och den 9 september 2004 samt i budgetsektionen den 14 september 2004.

6. Statsrådets ståndpunkt

Finland anser det vara viktigt att stärka den s.k. andra pelaren inom EU:s jordbrukspolitik, dvs. landsbygdsutvecklingen. Förslaget till förordning motsvarar i hög grad de för-

väntningar som ställdes på den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken vid landsbygdskonferensen i Salzburg i slutet av 2003. I en situation där största delen av stöden enligt den gemensamma jordbrukspolitiken frikopplas från produktionen, spelar landsbygdsutvecklingspolitiken en viktigare roll än tidigare såväl när det gäller att bevara ett hållbart och konkurrenskraftigt jordbruk som när det gäller att hålla landsbygden befolkad och allmänt främja en livskraftig landsbygd.

Finland understöder i princip kommissionens tanke om att sammanföra nästan all finansiering av åtgärder för landsbygdsutveckling i en enda fond. Det förenklar och förtydligar förvaltningen av åtgärderna för landsbygdsutveckling. Den gemensamma jordbrukspolitiken, om vars anslagsbehov beslutades i oktober 2002 och juni 2003, behöver en aktiv landsbygdsutvecklingspolitik vid sin sida inom hela unionen. Flerbranschföretag och nya arbetsplatser på landsbygden bör främjas effektivare än förut också genom unionens gemensamma insatser.

Finland anser det vara bra att infrastrukturen på landsbygden, servicen och små och medelstora företag kan utvecklas också genom bl.a. ERUF- och ESF-insatser till den del åtgärderna kompletterar åtgärder enligt landsbygdsfonden (t.ex. infrastrukturprojekt på landsbygden, företagsfinansiering och utbildningsbehov).

Finland understöder kommissionens förslag om att i den nya landsbygdsfonden samla den finansiering av landsbygdsutveckling som för närvarande betalas under underrubrik 1b under huvudtiteln jordbruk, finansiering av landsbygdsutveckling på mål 1-områden, hela finansieringen av gemenskapsinitiativet LEADER (inte bara hälften så som kommissionen föreslagit) samt beloppet av finansiering av landsbygdsutveckling i de tio nya medlemsstaterna samt det belopp som anvisats Bulgarien och Rumänien. Finland anser att landsbygdsutvecklingspolitiken bör anvisas mera resurser än vad kommissionen föreslagit. Finland föreslår ett tillägg om 10 % till den nivå som kommissionen föreslagit.

Finland anser att kommissionens indelning av åtgärderna för landsbygdsutveckling i tre tematiska inriktningar är genomförbar. I enlighet med kommissionens förslag bör lands-

bygdsutvecklingen omfatta de nuvarande kompletterande åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken (stöd för miljövänligt jordbruk och djurskydd, kompensationsbidrag och stöd till områden med miljöbetingade restriktioner, åkerbeskogning, förtidspensionering, uppnående av standarder och livsmedelskvalitet) samt åtgärder för främjande av konkurrenskraften för jordbruket och förädlingskedjan för jordbruksprodukter samt främjande av näringsverksamhet utanför det traditionella jord- och skogsbruket inom nya och växande branscher och för utveckling av servicestrukturen på landsbygden (regionala insatser för landsbygdsutveckling). Enligt Finland är det också bra att LEADER-åtgärderna fortgår under nästa programperiod.

För Finland är det viktigt att finansieringen av de omfattande miljöstöds- och kompensationsbidragsordningar som fungerat bra under den nuvarande programperioden säkerställs under nästa programperiod i enlighet med nuvarande praxis. Kommissionens kriterier för fördelningen av medlen för landsbygdsutveckling kan i princip understödjas. Finland har dock utgått från att man vid fördelningen av medlen för landsbygdsutveckling också bör ta hänsyn till naturbetingade förhållanden (torrt/kallt klimat osv., skördenivåer m.m.), områdets perifera läge, områdets landsbygdsliknande karaktär (med bl.a. bosättning, näringsstruktur och andra socioekonomiska mätare som måttstock), gles bebyggelse samt avstånd eller närhet från de centrala marknadsområdena i Europa. Enligt Finland är det viktigt att nivån på den finansiering för landsbygdsutveckling som Finland får (landsbygdsfinansieringen i anslutning till det nuvarande mål 1-programmet medräknad) behålls på minst den nuvarande nivån även under nästa period. Också de regioner i norra och östra Finland som fastställts i anslutningsfördraget bör kunna dra nytta av de medel som enligt artikel 70.1 i förordningen om landsbygdsutveckling skall anvisas för konvergensregioner.

Finland anser att åtgärderna för landsbygdsutveckling bör ses över i mitten av ramperioden och att åtgärderna och användningen av medlen bör preciseras efter det. Då kan man också precisera den specifika fördelningen av anslag mellan medlemsstaterna.

Finland anser att kommissionens förslag om att medlemsstaterna skall reservera en bestämd fast procent av EU-finansieringen för finansiering av var och en av de tre politikinriktningarna gör programförfarandet alltför stelt. Medlemsstaterna bör ges större befogenheter att fastställa egna prioriteringar i programmen utifrån egna behov och situationer. Finland förstår att åtgärderna för landsbygdsutveckling på det hela taget bör stå i balans, men det är tillräckligt att kommissionen säkerställer att det råder balans när den godkänner programmen. Det är inte nödvändigt att skapa balans genom bindande fasta procent. Finland ställer sig avvaktande till den reserv som föreslås bli utdelad alldeles under de sista programåren och som riktas till en enda åtgärd som bestäms på förhand.

Finland anser att de föreslagna artiklarna om stöd för naturbetingade nackdelar bör förtydligas. Det är bättre, tydligare och också enklare att beräkna åtagandetiden från tidpunkten för åtagandet att följa ordningen och inte från den första utbetalningen (jfr förfarandena i fråga om stöd för miljövänligt jordbruk). Överskridning av det högsta stödbeloppet för stöden för naturbetingade nackdelar har uttryckts otydligt i kommissionens förslag: får inte överskrida det högsta beloppet 250 euro/ha (jfr ”stöden i medlemslandet inte överskrider”) eller får inte överskrida det högsta beloppet för respektive område (bergsområde max. 250 euro/ha och övriga områden max. 150 euro/ha)? Det är viktigt för Finland att få behålla det maximala beloppet i enlighet med det som erhöles ifjol, dvs. 250 euro/ha i hela landet. För Finland är det också väsentligt att även i fortsättningen få stöd för naturbetingade nackdelar i hela landet. En nyhet är kravet att LFA-stödet skall kompensera de extra kostnaderna och inkomstbortfallet till följd av naturbetingade nackdelar. Hur beräknas detta? Vad skall kostnaderna och inkomstbortfallet jämföras med? Jämförelse bör inte göras inom landet utan mindre gynnade områden bör jämföras med medelvärden inom EU.

Finland anser att kommissionens förslag i fråga om miljöstödet är oklart när det gäller frågan om huruvida det är tillåtet att i miljöstöd utöver de faktiska kostnaderna och inkomstbortfallet också betala stimulans till jordbrukarna med tanke på miljövänliga å-

tgärder. Stimulansen är speciellt viktig i samband med miljövänliga åtgärder för att jordbrukarna skall kunna erbjudas även en ekonomisk orsak till att gå in för att genomföra åtgärder som främjar miljön. Nästan all jordbruksmark i Finland omfattas av miljöåtaganden, och åtgärden har avsevärd betydelse för miljöskyddet i vårt land. I dagens läge har stimulansen i regel uppgått till högst 20 % av kostnaderna och i välgrundade fall har också en högre stimulans kunnat godkännas. Med tanke på möjligheten att bevara nivån på miljöskyddet är det mycket viktigt att stimulans-elementet kvarstår.

Finland anser att kommissionens förslag i fråga om kommissionens tekniska stöd (0,3 %) är något för hög.

Finland förespråkar ett strategiskare grepp i programplaneringen, vilket också skulle förenkla förvaltningen och skapa klarhet i medlemsländernas och kommissionens ansvar. Gemenskapens roll bör dock stå i proportion till EU:s medfinansiering. Förvaltningen får inte medföra en oproportionell belastning för små program. Det ansvar för administration, kontroll, övervakning och utvärdering som överförs till medlemsstaterna är onödigt tungt. Som exempel kan nämnas den årliga utvärderingen av programmen. Ordningarna bör i regel harmoniera med de som tillämpas i strukturfonderna för att man inte i ett medlemsland eller inom dess territorier skall drivas in i dubbla ordningar och ojämlikhet bl.a. när det gäller godtagbara kostnader. Finland anser att reformen bör genomföras så att det inte förutsätts extra resurser av medlemsstaterna när det gäller att administrera programmen.

När det gäller skogsbruket kan Finland godta miljöåtgärder och åtgärder som siktar till rekreation och hållbar användning i sådana fall då åtgärderna främjar en livskraftig landsbygd. Med beaktande av att skogsbruket är en marknadsorienterad näring bör stödåtgärder inte riktas till åtgärder som snedvrider konkurrensen. Finland kan inte godkänna stödjande av åtgärder som skall realiseras på kort sikt, t.ex. stödjande av snabbväxande odlingar på kort sikt eller stödjande av avverkning. Finland kan inte godkänna stödjande av beskogning av statsägda jordbruksmarker, om planteringarna har virkesproduktiva mål.

Finland understöder kommissionens förslag om en övre BNP-gräns på 4 % för varje medlemsland.

Finland understryker att alla tillämpnings-

förordningar i enlighet med kommissionens löfte bör behandlas samtidigt som rådets förordningar för att det skall vara möjligt att ta ställning till helheten.